

gruppe i disse Dage og navnlig paa de foreliggende Forslag ville stemme med os, ere valgte enten i rene Landkredse eller i Kredse, hvor Landvælgerne udgøre langt det overvejende Flertal.

Dette har jeg ønsket at gøre opmærksom paa, og jeg vil tilføje, at det vil gaa dem af Bondevenstre, der følge den nuværende Forsvarsminister videre i hans Politik, ikke i ringeste Grad bedre end ham. De gaa ind, mine Herrer, til deres egen Fordærvelse. De kunne opnaa enkeltvis at faa personligt et eller andet derved. Der kan endnu ad den Vej opnaas det, at en god sjællandsk eller jydsk Bonde en Gang imellem faar et Embede at bestyre, som han ingen Forstand har paa. Men hvis De tro, at dette i det lange Løb er til Bondestandens Hæder eller til Bondestandens Gavn, tage De fejl. Det er den lige Vej til at regere Bondestanden ud af Magten og Indflydelsen i Landet.

Den nuværende Forsvarsminister fører nu Resten af sine Tropper ind i Fæstningen og ind i den konservative Samling. Der vil han føre dem ind saa mange, som følge ham. Dertil har hans Politik sigtet nu i adskillige Aar. Det er rigtigt, som et Medlem af hans Parti, det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), har sagt, at der er ingen Enkeltmand her i Landet, som i de senere Aar har gjort saa meget som den nuværende Forsvarsminister for at standse Antimilitarismen. Højres Fristelser hjalp jo aldrig; der skulde en til fra Venstres egen Lejr for at føre en passende Del over ad Højre til. Denne Mission har den nuværende Forsvarsminister paataget sig, og det er den, han fuldfører i disse Dage. Men jeg vil sige til det Højre, som tror paa den stærke Bistand, de maaske kunne faa fra den Side — og Højres Ordfører, det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) talte jo med stor Fortrøstning derom forleden Dag —, jeg vil sige til dem: Overvurder ikke den Magt, som ligger i den Tilførsel, thi det Landbodemokrati, som vokser og bliver til Magt i Landet i dette Øjeblik, findes et helt andet Sted; det, De faa, er Resterne af en sprængt og splittet Hær, som er ført daarligt, og som ingen virkelig Værdi bliver Dem for Fremtiden. Naar det er sagt nu, at Forbitrelsen mod den nuvæ-

rende Forsvarsminister alene er at søge i København, saa har jeg villet sige, at den dybeste Forbitrelse, den dybeste Mistillid, den, som til syvende og sidst fælder den nuværende Forsvarsminister, den findes ude i Landet i den stærkeste Vækst. Det Land, som har givet den Mand Magten, er ogsaa det Land, som igen tager den fra ham.

Og saa til sidst blot en Bemærkning om hele dette Forlig overhovedet. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) beklagede forleden Dag, at der ingen Musik blev, naar Flaget gik til Vejrs for den Forsvarsordning, som nu gennemføres. Det ærede Medlem skulde ikke have nogen Bekymring i den Henseende, for saa vidt han kun ønsker, der skal spilles, naar Flagene ere der; thi der kommer ingen Flag fra de hundredetusind Hjem den Dag. Der er nemlig ingen Ting at flage for. Der er ingen Mennesker i Landet, der ville flage den Dag. De Folk, der have taget denne Sag ideelt og alvorligt, have ment, at dens Formaal var ikke blot at skabe os et militært Værn, men at selve den Anstrengelse, den heroiske Anstrengelse, gennem hvilken denne Opgave løses, skulde virke tilbage i Folket, stramme dets Selvtillid op, forøge dets Selvgættelse og dets Mod paa Fremtiden, saaledes at naar den Sag var ført igennem, var der ved selve Maaden, paa hvilken det skete, skabt et Folk med højere Idealitet end det, der var der i Forvejen. Men dette, det bliver der ingen Ting af. Der bliver ingen af den Slags Virkninger i Anledning af den Handel, der sluttet i disse Dage. Der har heller ikke været nogen Opløftelse ved den Maade, hvorpaa den er sluttet i Sommer. Naar to Hestehandlere gaa paa et Marked og lure paa, om den ene kan snyde den anden eller omvendt, kommer der ingen Løftelse ud af det, og naar to Partier, som i Fællesskab have søgt at tage et tredie ved Næsen, bagefter blive indbyrdes uenige og søge at tage hinanden ved Næsen, kommer der ingen Opløftelse ud af det. Der kommer ingen national Opløftelse af de Kystforter, som ere Forsvarsministerens Opfindelse, vær vis paa det! Nej, der opstaar den Dag, dette er fuldbyrdet, en Harmé i vort Folk, en Indignation over det, der er sket, ud af hvil-